

जपुजी साहिब

१७ सतनिमु करता पुरखु नरिभउ नरिवैरु अकाल मूरति
अजूनी सैमं गुरप्रसादि॥

॥ जपु ॥

आदसिचु जुगादसिचु ॥

है भी सचु नानक होसी भी सचु ॥१॥

सोचै सोचनि होवई जे सोची लख वार ॥

चुपै चुप न होवई जे लाइ रहा लवि तार ॥

भुखजिआ भुख न उतरी जे बंना पुरीआ भार ॥

सहस सज्जिणपा लख होहति इक न चलै नालि॥

कवि सज्जिआरा होईऐ कवि कूड़ै तुटै पालि॥

हुकमरिजाई चलणा नानक लखिजिआ नालि॥२॥

हुकमी होवनजिआकार हुकमु न कहजिआ जाई ॥

हुकमी होवनजिजीअ हुकमभिलै वडजिआई ॥

हुकमी उतमु नीचु हुकमलिखिदिख सुख पाईअहि॥

इकना हुकमी बखसीस इकग्हुकमी सदा भवाईअहि॥

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਸਿਮੁ ਕੋ ਬਾਹਰਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁੜੈ ਤ ਹਤਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਾਸੈ ਤਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵਡ਼ਆਈਆ ਚਾਰ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਦਿਆ ਵਖਿਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਕਿਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਰਿਦੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਸੈ ਦੂਰੀ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰੀ॥
ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟੀ॥
ਕਥਕਿਥਕਿਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਕਿਓਟੀ॥
ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਪਿਾਹੀ॥
ਜੁਗਾ ਜੁਗਂਤਰਖਿਾਹੀ ਖਾਹੀ॥
ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵਗਿਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥
 ਆਖਹਿ ਮਿੰਗਹਿ ਦੇਹਦੇਹਿ ਦਿਤਕਿਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥
 ਫੇਰਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਏ ਜਤਿ ਦਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥
 ਮੁਹੌ ਕਬਿਲਣੁ ਬੋਲੀਏ ਜਤਿ ਸੁਣਧਿਰੇ ਪਾਇਆਰੁ ॥
 ਅਮਰਤਿ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
 ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪਡਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਏ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥
 ਆਪੇ ਆਪਨਿਰਿੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥
 ਜਨਿਸੇਵਿਆ ਤਨਿਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਏ ਗੁਣੀ ਨਥਿਅਨੁ ॥
 ਗਾਵੀਏ ਸੁਣੀਏ ਮਨਰਿਖੀਏ ਭਾਉ ॥
 ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਸੁਖੁ ਘਰਲੈ ਜਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਨਿਾਦਂ ਗੁਰਮੁਖਵਿੰਦਂ ਗੁਰਮੁਖਰਿਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
 ਗੁਰ ਈਸਰੁ ਗੁਰ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥
 ਜੇ ਹਤ ਜਾਣਾ ਆਖਾ ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥

गुरा इक देह बिज्ञाई ॥

सभना जीआ का इकु दाता सो मै वसिरनि जाई ॥५॥

तीरथनिावा जे तसिु भावा वणिु भाणे कनिाइ करी ॥

जेती सरिठिउपाई वेखा वणिु करमा कमिलै लई ॥

मतविचिरितन जवाहर माणकि जे इक गुर की सखि सुणी ॥

गुरा इक देह बिज्ञाई ॥

सभना जीआ का इकु दाता सो मै वसिरनि जाई ॥६॥

जे जुग चारे आरजा होर दसूणी होइ ॥

नवा खंडा वचिजाणीऐ नालचिलै सभु कोइ ॥

चंगा नाउ रखाइ कै जसु कीरतजिगलेइ ॥

जे तसिु नदरनि आवई त वात न पुछै के ॥

कीटा अंदरकीटु करदोसी दोसु धरे ॥

नानक नरिगुणगिणु करे गुणवंतज्ञा गुणु दे ॥

तेहा कोइ न सुझई जतिसिु गुणु कोइ करे ॥७॥

सुणऐ सधि पीर सुरनाथ ॥

सुणऐ धरतधिवल आकास ॥

ਸੁਣਏ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥
ਸੁਣਏ ਪੋਹਨਿ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਗਿਆਸੁ ॥
ਸੁਣਏ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥

ਸੁਣਏ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥
ਸੁਣਏ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥
ਸੁਣਏ ਜੋਗ ਜੁਗਤ ਤਿਨ ਮ੍ਰਿਦ ॥
ਸੁਣਏ ਸਾਸਤ ਸਮਿਰਤਿ ਵਿਦ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਗਿਆਸੁ ॥
ਸੁਣਏ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥

ਸੁਣਏ ਸਤੁ ਸਾਂਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥
ਸੁਣਏ ਅਠਸਠਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸੁਣਏ ਪਡ਼ਪਿਡ਼ਪਿਵਹਿ ਮਿਾਨੁ ॥
ਸੁਣਏ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥

ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਗਿਆਸੁ ॥
ਸੁਣਏ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥

सुणए सरा गुणा के गाह ॥
 सुणए सेख पीर पातसिाह ॥
 सुणए अंधे पावहरिहु ॥
 सुणए हाथ होवै असगाहु ॥
 नानक भगता सदा वगिसु ॥
 सुणए दूख पाप का नासु ॥੧੧॥

मने की गतकिही न जाइ ॥
 जे को कहै पछ्ति पछुताइ ॥
 कागदकिलम न लखिणहारु ॥
 मने का बहकिरनवीचारु ॥
 एसा नामु नरिंजनु होइ ॥
 जे को मनजाणै मनकिओइ ॥੧੨॥

मनै सुरतहोवै मनबिधि॥
 मनै सगल भवण की सुधि॥
 मनै मुहचोटा ना खाइ ॥
 मनै जम कै साथनि जाइ ॥

ऐसा नामु नरिंजनु होइ ॥

जे को मंनजाणै मनकोइ ॥੧੩॥

मंनै मारगठिक न पाइ ॥

मंनै पतसिति परगटु जाइ ॥

मंनै मगु न चलै पंथु ॥

मंनै धरम सेती सनबंधु ॥

ऐसा नामु नरिंजनु होइ ॥

जे को मंनजाणै मनकोइ ॥੧੪॥

मंनै पावहमिखु दुआरु ॥

मंनै परवारै साधारु ॥

मंनै तरै तारे गुरु सखि ॥

मंनै नानक भवहनि भखि ॥

ऐसा नामु नरिंजनु होइ ॥

जे को मंनजाणै मनकोइ ॥੧੫॥

पंच परवाण पंच परधानु ॥

पंचे पावहदिरगहमिानु ॥

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਦਿਰ ਰਿਆਜਾਨੁ ॥
ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥
ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥
ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥
ਸਾਂਤੋਖੁ ਥਾਪ ਰਿਖਿਆ ਜਨਿਸ਼੍ਟੁ ॥
ਜੇ ਕੋ ਬੁੜੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥
ਧਵਲੈ ਉਪਰਾ ਕਿਤਾ ਭਾਰੁ ॥
ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥
ਤਸਿ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜਾਤ ਰਿੰਗ ਕੇ ਨਾਵ ॥
ਸਭਨਾ ਲਖਿਆ ਕੁਡੀ ਕਲਾਮ ॥
ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਝ ॥
ਲੇਖਾ ਲਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਝ ॥
ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਹਿ ਰੂਪੁ ॥
ਕੇਤੀ ਦਾਤ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥
ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥

ਤਸਿ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥

ਕੁਦਰਤਕਿਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਨਿਰਿਕਾਰ ॥੧੬॥

ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਪ੍ਰਯਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ਮੁਖਵੈਦ ਪਾਠ ॥

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਰਿਹਹਿਤਿਦਾਸ ॥

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗ਼ਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥

ਅਸੰਖ ਮੋਨਾਲਿਵਿ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥

ਕੁਦਰਤਕਿਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥

ਵਾਰਆਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥

जो तुधु भावै साई भली कार ॥

तू सदा सलामति निरिंकार ॥१७॥

असंख मूरख अंध घोर ॥

असंख चोर हरामखोर ॥

असंख अमर करजाहि जोर ॥

असंख गलवट हतआ कमाहि ॥

असंख पापी पापु करजाहि ॥

असंख कूड़आर कूड़े फरिहि ॥

असंख मलेछ मलु भखि खाहि ॥

असंख नदिक सरिकिरहि भिरु ॥

नानकु नीचु कहै वीचारु ॥

वारआ न जावा एक वार ॥

जो तुधु भावै साई भली कार ॥

तू सदा सलामति निरिंकार ॥१८॥

असंख नाव असंख थाव ॥

अगम अगम असंख लोअ ॥

असंख कहह सिरि भारु होइ ॥
अखरी नामु अखरी सालाह ॥
अखरी गआनु गीत गुण गाह ॥
अखरी लखिणु बोलणु बाणी॥
अखरा सरि सिंजोगु वखाणी॥
जनि एहि लिखि तसि सरि निहानी॥
जवि फुरमाए तवि तवि पाहानी॥

जेता कीता तेता नाउ ॥
वणि नावै नाही को थाउ ॥
कुदरति किवण कहा वीचारु ॥

वारआ न जावा एक वार ॥
जो तुधु भावै साई भली कार ॥
तू सदा सलामति निरिंकार ॥१९॥

भरीऐ हथु पैरु तनु देह ॥
पाणी धोतै उतरसु खेह ॥
मूत पलीती कपडु होइ ॥

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਏ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥
 ਭਰੀਏ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸਂਗਿ ॥
 ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥
 ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥
 ਕਰਕਿ ਰਕਿ ਰਣਾ ਲਖਿ ਲਈ ਜਾਹੁ ॥
 ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥
 ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਲਿ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥
 ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਕੀਤਾ ਮਾਤ ॥
 ਅੰਤਰਗਤ ਤੀਰਥ ਮਿਲਨਿਾਤ ॥
 ਸਭਗਿਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
 ਵਣਿ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਾਨੇ ਹੋਇ ॥
 ਸੁਅਸਤਿਆਥ ਬਿਣੀ ਬਰਮਾਤ ॥
 ਸਤਿਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਚਿਾਤ ॥
 ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ਕਵਣ ਥਤਿ ਕਿਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥

कवणसिद्धिती माहु कवणु जति होआ आकारु ॥
 वेल न पाईआ पंडती जहिवै लेखु पुराणु ॥
 वखतु न पाइओ कादीआ जलिखिनलिखु कुराणु ॥
 थतिविरु ना जोगी जाणै रुतमिहु ना कोई ॥
 जा करता सरिठी कउ साजे आपे जाणै सोई ॥
 कवि करजिाखा कवि सालाही कउ वरनी कवि जाणा ॥
 नानक आखणसभु को आखै इक दूइकु सजिअणा ॥
 वडा साहबिं वडी नाई कीता जा का होवै ॥
 नानक जे को आपौ जाणै अगै गइआ न सोहै ॥२१॥
 पाताला पाताल लख आगासा आगास ॥
 ओड़क ओड़क भालथिके वेद कहनइक वात ॥
 सहस अठारह कहनकितेबा असुलू इकु धातु ॥
 लेखा होइ त लखिए लेखै होइ वणिसु ॥
 नानक वडा आखीए आपे जाणै आपु ॥२२॥
 सालाही सालाही एती सुरतनि पाईआ ॥
 नदीआ अतै वाह पवहसिमुंदनि जाणीअही।

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਰਿਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥
ਕੀਡੀ ਤੁਲਨਿ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਸਿੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਹੀ॥੨੩॥

ਅੰਤੁ ਨ ਸਫਿਤੀ ਕਹਣਨਿ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਨਿ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਕੇਖਣ ਸਿਣਣਨਿ ਅੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਾਇਆ ਮਨਾ ਮਿੰਤੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥

ਅੰਤ ਕਾਰਣ ਕੇਤੇ ਬਲਿਲਾਹਹੀ॥

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਹੀ॥

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਏ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥

ਵਡਾ ਸਾਹਬਿ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥

ਊਚੇ ਤੁਪਰਊਚਾ ਨਾਉ ॥

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥

ਤਸਿੁ ਊਚੇ ਕਤ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥

जेवडु आपजाणै आपआपि॥
नानक नदरी करमी दातो॥२४॥

बहुता करमु लखिआ ना जाइ ॥

वडा दाता तलिन तमाइ ॥

केते मंगहजोध अपार ॥

केतआ गणत नही वीचारु ॥

केते खपत्तिटहवैकार ॥

केते लै लै मुकरु पाही॥

केते मूरख खाही खाही॥

केतआ दूख भूख सद मार ॥

एहभिदिततिरी दातार ॥

बंदखिलासी भाणै होइ ॥

होरु आखनि सकै कोइ ॥

जे को खाइकु आखणपिइ ॥

ओहु जाणै जेतीआ मुहखिआइ ॥

आपे जाणै आपे देइ ॥

आखहसिभिकिर्इ केइ ॥
जसि नो बखसे सफितसालाह ॥
नानक पातसिाही पातसिाहु ॥२५॥

अमुल गुण अमुल वापार ॥
अमुल वापारीए अमुल भंडार ॥
अमुल आवहाअमुल लै जाही॥
अमुल भाइ अमुला समाही॥
अमुलु धरमु अमुलु दीबाणु ॥
अमुलु तुलु अमुलु परवाणु ॥
अमुलु बखसीस अमुलु नीसाणु ॥
अमुलु करमु अमुलु फुरमाणु ॥
अमुलो अमुलु आखजिआ न जाइ ॥
आखजिआखरिहे लवि लाइ ॥
आखहविद पाठ पुराण ॥
आखहपिडे करहविखजिआण ॥
आखहबिरमे आखहइंद ॥

आखहं गोपी तै गोवदि ॥
 आखहं ईसर आखहं सिधि ॥
 आखहं किते कीते बुध ॥
 आखहं दिनव आखहं दिव ॥
 आखहं सुरानिर मुनजिन सेव ॥
 केते आखहं आखण पिही ॥
 केते कहं किहं उठउठजाही ॥
 एते कीते होरकिरेही ॥
 ता आखनि सकहं किई केइ ॥
 जेवडु भावै तेवडु होइ ॥
 नानक जाणै साचा सोइ ॥
 जे को आखै बोलुवगिडु ॥
 ता लखीऐ सरिगावारा गावारु ॥२६॥
 सो दरु केहा सो घरु केहा जति बहसिरब समाले ॥
 वाजे नाद अनेक असंखा केते वावणहारे ॥
 केते राग परी सउि कहीअना केते गावणहारे ॥

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਤਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸ਼ਟਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਚਤ੍ਰਿ ਗੁਪਤੁ ਲਖਿ ਜਾਣਹਾ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਇਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਾ ਸਿਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣ ਬੈਠੇ ਦੇਕਤਆ ਦਰਨਿਾਲੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧਿ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਾ ਗਾਵਨਾ ਸਿਾਧ ਵਚਿਾਰੇ ॥
 ਗਾਵਨ ਜਿਤੀ ਸਤੀ ਸਂਤੋਖੀ ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥

ਗਾਵਨ ਪਿੰਡਤਿ ਪਡਨਾ ਰਿਖੀ ਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਮੀਹਣੀ ਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਾ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਈ ਆਲੇ ॥

ਗਾਵਨ ਰਿਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥
 ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਿਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥

ਗਾਵਹਿ ਖਿੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਕਿਰਾ ਰਿਖੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਾ ਰਿਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥

ਹੋਰਕਿਤੇ ਗਾਵਨ ਸੇ ਮੈ ਚਤਿਨਿ ਆਵਨ ਨਿਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥
 ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਨਿਰਿਚਾਈ ॥

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਕਿਰਾ ਜਿਨਿਸੀ ਮਾਇਆ ਜਨਿਤਿਪਾਈ ॥
 ਕਰਕਿਰਾ ਵੈਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਵਿ ਤਸਿ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥

जो तसिु भावै सोई करसी हुकमु न करणा जाई ॥
 सो पातसिाहु साहा पातसिाहबि नानक रहणु रजाई ॥२७॥

मुंदा संतोखु सरमु पतु झोली धजिअन की करहबिभूति॥
 खथि कालु कुआरी काइआ जुगत्डिंडा परतीति॥
 आई पंथी सगल जमाती मनजीतै जगु जीतु ॥

आदेसु तसै आदेसु ॥

आदअनीलु अनादअनाहतजिगु जुगु एको वेसु ॥२८॥

भुगतगिआनु दइआ भंडारणघिटघिटवाजहनाद ॥
 आपनिथु नाथी सभ जा की रधिसिधिअवरा साद ॥
 संजोगु वजिगु दुइ कार चलावहलेखे आवहभाग ॥

आदेसु तसै आदेसु ॥

आदअनीलु अनादअनाहतजिगु जुगु एको वेसु ॥२९॥

एका माई जुगत्विआई तनिचिले परवाणु ॥
 इकु संसारी इकु भंडारी इकु लाए दीबाणु ॥
 जवि तसिु भावै तवि चलावै जवि होवै फुरमाणु ॥
 ओहु वेखै ओना नदरनि आवै बहुता एहु वडिणु ॥

आदेसु तसै आदेसु ॥

आदअनीलु अनादअनाहतजुगु जुगु एको वेसु ॥३०॥

आसणु लोइ लोइ भंडार ॥

जो कछिं पाइआ सु एका वार ॥

करकिरविखै सरिजणहारु ॥

नानक सचे की साची कार ॥

आदेसु तसै आदेसु ॥

आदअनीलु अनादअनाहतजुगु जुगु एको वेसु ॥३१॥

इक दू जीभौ लख होहलिख होवहलिख वीस ॥

लखु लखु गेड़ा आखीअहाएकु नामु जगदीस ॥

एतु राहपितपिवड़ीआ चड़ीऐ होइ इकीस ॥

सुणगिला आकास की कीटा आई रीस ॥

नानक नदरी पाईऐ कूड़ी कूड़ै ठीस ॥३२॥

आखणजिरु चुपै नह जोरु ॥

जोरु न मंगणदिणनि जोरु ॥

जोरु न जीवणमिरणनिह जोरु ॥

जोरु न राजमिलमिनसिरु ॥
 जोरु न सुरती गआनवीचारी॥
 जोरु न जुगती छुटै संसारु ॥
 जसि हथजोरु करविखै सोइ ॥
 नानक उतमु नीचु न कोइ ॥३३॥

राती रुती थती वार ॥
 पवण पाणी अगनी पाताल ॥
 तसि वचिधरती थापरिखी धरम साल ॥
 तसि वचिजीअ जुगतके रंग ॥
 तनि के नाम अनेक अनंत ॥
www.nitnempath.com
 करमी करमी होइ वीचारु ॥
 सचा आपसिचा दरबारु ॥
 तथै सोहनपिंच परवाणु ॥
 नदरी करमपिवै नीसाणु ॥
 कच पकाई ओथै पाइ ॥
 नानक गइआ जापै जाइ ॥३४॥

धरਮ खंड का एहो धरमु ॥

गजिान खंड का आखहु करमु ॥

केते पवण पाणी वैसंतर केते कान महेस ॥

केते बरमे घाड़तघिड़ी अहरिपूर रंग के वेस ॥

केतीआ करम भूमी मेर केते केते धूउपदेस ॥

केते इंद्र चंद्र सूर केते केते मंडल देस ॥

केते सधि बुध नाथ केते केते देवी वेस ॥

केते देव दानव मुना केते केते रतन समुंद ॥

केतीआ खाणी केतीआ बाणी केते पात नरदि ॥

केतीआ सुरती सेवक केते नानक अंतु न अंतु ॥३५॥

गजिान खंड महागजिानु परचंडु ॥

तथि नाद बनीद कोड अनंदु ॥

सरम खंड की बाणी रूपु ॥

तथि घाड़तघिड़ीऐ बहुतु अनूपु ॥

ता कीआ गला कथीआ ना जाही॥

जे को कहै पछ्है पछुताइ ॥

तथै घड़ीऐ सुरतमितमिनबिधि॥
तथै घड़ीऐ सुरा सधि की सुधि॥३६॥

करम खंड की बाणी जोरु ॥
तथै होरु न कोई होरु ॥
तथै जोध महाबल सूर ॥

तनि महरिमु रहज्ञा भरपूर ॥
तथै सीतो सीता महमि माहि॥

ता के रूप न कथने जाहि॥
ना ओहमिरहनि ठागे जाहि॥
जनि कै रामु वसै मन माहि॥

तथै भगत वसहके लोअ ॥
करहअनंदु सचा मनसोइ ॥

सच खंडविसै नरिकारु ॥
करकिरविखै नदरनिहिल ॥

तथै खंड मंडल वरभंड ॥
जे को कथै त अंत न अंत ॥

तथि लोअ लोअ आकार ॥
 जवि जवि हुकमु तवि तवि कार ॥
 वेखै वगिसै करवीचारु ॥
 नानक कथना करड़ा सारु ॥३७॥

 जतु पाहारा धीरजु सुनजिारु ॥
 अहरण्मितवेदु हथीआरु ॥
 भउ खला अगनतिप ताउ ॥
 भांडा भाउ अमरति तति ढालि॥
 घड़ीऐ सबदु सची टकसाल ॥
 जनि कउ नदरकिरमु तनि कार॥
 नानक नदरी नदरनिहिल ॥३८॥

 सलोकु ॥

 पवणु गुरू पाणी पति माता धरतमिहतु ॥
 दविसु रातदिइ दाई दाइआ खेलै सगल जगतु ॥
 चंगआईआ बुरआईआ वाचै धरमु हदूरि॥
 करमी आपो आपणी के नेड़ै के दूरि॥

ਜਨੀ ਨਾਮੁ ਧਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿਘਾਲਿ॥
ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ॥੧॥

